

ήμισείας. Ἀκομὴ νὰ μηδὲν ἥθελεν δώσει ὁ ἄνωθεν κὺρος Κώνστας κανένα χρέος εἰς τές ἐκκλησίες ὅπερ χρεω / ¹⁴ στεῖ ὁ ἄνωθεν ἵερ(εὺς) διότιν ἡπῆρε ὁ ρηθεὶς ἵερεύς τὸ βόϊδι καὶ ἐποίησεν τὸν σπαρμὸν καὶ ὁ ρηθεὶς κύρος Κώνστας οὐδὲν ἐπῆρε, δι' αὐ / ¹⁵ τὸ νὰ πληρώσῃ ὁ ρηθεὶς ἵερεύς τὸ χρέος τῶν ἐκκλησιῶν. Καὶ οὕτως ἐδημοσιεύσαμεν μὲ φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν διάκρισί μας / ¹⁶. Κατ' ἐνώπιο μαρτύρων κύρος Ἀντρέας Βαραγκᾶς, κύρος Στεφάνου Γαβρίλη. / ¹⁷ Ἐν ἔτει αφιβ' ἡμέρα ζ' τοῦ Φεβρουαρίου.

16

Διαθήκη

8 Φεβρ. 1542

||Ἐβγ(ά)λ(θη)||

† αφιβ' ἡμέρα η' τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. Ἔσωθεν οἰκίας κύρος Δημητρίου Ἀντριώτη ἐντὸς χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου, ἐγὼ / ² ὁ ρηθεὶς Δημήτριος ἀσθενής ὃν καὶ κλινήρης ὃν, σῶον μὲν {ν}οῦν ἔχων τὸν <ν>οῦν καὶ τὰς ἑτέρας αἰστήσεις τοῦ σώματος, φο / ³ βηθεὶς δὲ τὸν ἄδηλον καὶ ἄωρον θάνατον, μήπως αἰφνιδίως ἐπέλθῃ μοι καὶ τὰ ἐμὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ἀδιόρ / ⁴ θωτα μείνωσιν, ώς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτο συνβέβηκεν, δεῖν δὲ ἔγνω πρὸ τούτου τὰ κατ' ἐμὲ διατάξασθαι / ⁵ καὶ γραφῇ παραδοῦναι, ἔνθεν τοίνυν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς οὕτως ἦν τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἐπέλθῃ μοι τέλος. Καὶ πρῶτον ἀφήνω / ⁶ τοῖς πᾶσιν γχριστιανοῖς τὴν ὁφειλομένην συγχώρησιν, ἦν δέομαι καὶ ἐγὼ παρ' αὐτοῖς λαβεῖν, ἔπειτα ἀφήνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας / ⁷ εἰς τὸν ναὸν δπερ μέλλω θαφῇ ἀπὸ μία ἐλαία τὸ ἡμισον, ὅπερ ἔχω ἐπικοίνως μὲ τὸν Χρυσικόν, ἡ δποία στήκεται εἰς / ⁸ τές Ἀμοῦσες. Εἰς δὲ τὰ ἐναπολειφθέντα μοι ἀγαθά, δσπίτια, ἀμπέλια, σώχωρα, χωράφι, ἐλές, κινητά, ἀκί-νητα καὶ αὐθοκίνητα, ἐσχάτους μου κληρονόμους ἀφήνω τοὺς υἱοὺς μου, τὸν Πιέρρο καὶ τὸν Στέφανον, ἐὰν ἐρ / ¹⁰ θοῦν ἀπὸ τὴν σκλαβιά, εἰ δὲ καὶ οὐδὲν ἐρθοῦν ἀπὸ τὴν σκλαβιά καὶ ἐρθοῦν τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ παιδιά, νὰ τὰ ἔ / ¹¹ χουν διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας, εἰ δὲ καὶ οὐδὲν ἐρθουν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ παιδιά, νὰ μένωνται εἰς τὸν ἔξαδελ / ¹² φόν μου, τὸν κύρος Ἰωάννη ||τὸν Ἀνδριώτη||, διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας καὶ νὰ μηδὲν ἥθελεν ἔχει ἔξουσίαν μήτε πουλήσει μήτε χαρίσει, μόνον νὰ κα / ¹³ τάγωνται ἀπὸ κλερονομίαν εἰς κληρονομίαν ||τῶν Ἀντριωτάδων|| καὶ νὰ ὑπουργεύῃ ὁ ἄνωθεν κύρος Ἰωάννης καὶ οἰκονομῆ τὰ ἀμπέλια καὶ πᾶν ἔτερα / ¹⁴ πράγματα τοῦ ἄνωθεν κύρος Δημητρίου καὶ νὰ λαβαίνῃ τὸ ἡμισόν διὰ τὸν κόπον του καὶ τὸ ἔτερον ἡμισόν νὰ διαμένεται / ¹⁵ εἰς χεῖρας κύρος Μιχαὴλ τοῦ Ἀντριώτη, ἀν ποτὲ τῷ καιρῷ ἐρθουν ἀπὸ τὰ ἄνωθεν παιδιά, νὰ τὸ λάβουν, ἡξιῶ τῶν ἐν ἐμοὶ τὸν / ¹⁶ ἔξαδελφόν μου τὸν κύρος Μιχαὴλ τὸν Ἀντριώτη κουμεσάριον καὶ διοικητὴν εἰς τὰ

παντοῖα μου καὶ εἰς τὰ παιδιά μου ἔχοντας / ¹⁷ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ πρὸς δόφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ νὰ πουλήσῃ τὸ κρασί, ὅπερ μοῦ ηύρισκεται, καὶ νὰ τὸ λάβῃ δὲ ἀνωθεν κουμέ / ¹⁸ σος, ἀν ἐρθοῦν ἀπὸ τὰ παιδιά νὰ τὸ λάβουν, εἰ δὲ καὶ οὐδὲν ἐρθοῦν, νὰ τὸ λαβαίνῃ δὲ ἀνωθεν κὺρο Ιωάννης. Ἡ γὰρ παροῦσα / ¹⁹ μου ἐσχάτη διαθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἴσχυρόν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξῆς. Μάρτυρες κύρο Δημήτρ(ιος) Μα / ²⁰ κρυλέκα, κύρο Στεφάνου Λευθεριώτη.

/ ²¹ Χρεωστεῖ μου δὲ Μπατίστας Δαβενέζιας ὑπέρπυρα λέπτα καὶ ἀσπρα κόδι. Ἐχω δομένο τοῦ κύρο Νικολ(άου) τοῦ Ἀρμενιάκο δύο κομμάτια ἀ / ²² μπέλι νὰ τὰ καλλιεργῇ καὶ νὰ λαβαίνω τὸ τρίτο εἰς δύο χρόνους καὶ ἀπὸ δντος καὶ δπρός νὰ λαβαίνω τὸ ἥμισον. Ἐχω εἰς τὴν Παν / ²³ λιάνα τὰ ἀμπέλ(ι) δομένα μισιακὰ καὶ τές ἐλές μισιακές, πληρώνω τῆς Μητρόπολης σολδία στ'.

17

Πώληση

27 Μαρτ. 1542

φ. 4β

||Ἐβγ(ά)λ(θη)||

† αφμβ' ἡμέρα κζ' τοῦ Μαρτίου μηνός. Κύρο Στέφανος δὲ Νικηφόρος ἀπὸ χωρίον τοῦ Ζυγονοῦ καὶ σωματικῶς παρὼν / ² ώμολόγησεν καὶ εἶπεν δτι ἐπώλησεν, ἔδωσεν, ἐπαρέδωσεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἐγράφου ἐλευθέρωσεν πρὸς / ³ τὸν μπαρόντα κύρο Νικόλαον τὸν Βαραγκᾶ ἀπὸ χωρίον τοῦ Ἀγίου Ματθαίου καὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους / ⁴ καὶ διαδόχους {σ}του ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰώνα τὸν ἄπαντα δλον τὸ χωράφιον, ὅπερ ἔχει δηθεὶς κύρο Στέφα / ⁵ νος εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ προειρημένου χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαίου, λεγάμενο εἰς τὰ Βαρικά, τὸ δντι πλησίον καὶ / ⁶ σύνεγγυς ἀμπελ(ίου)τοῦ ἀνωθεν κύρο Νικολ(άου) καὶ πλησίον χωραφίου τοῦ Ἀντριώτη καὶ ὑπάει τὸν ἀνήφορον τὸν / ⁷ τράφον- τράφον καὶ ἀκουνβίζει εἰς τὸν τράφον, ὅπερ εἰσὶν κατὰ πλησίον τὴν δημοσιὰν ὁδόν, καὶ ὑπάει καὶ κλεῖ δ / ⁸ θεν ἀρξεται σὺν τὰ μὲ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ἀσπρα γ', ἦγουν τρία, σὺν μπασῶν δὲ νομῶν προ / ⁹ νομῶν τοῦ εἰρημένου χωραφίου, ἐσόδων τε καὶ ἔξόδων, περιοχῶν καὶ δικαιωμάτων. Διὰ τιμὴν τὴν μέσοθεν / ¹⁰ συμφωνησθεῖσαν καὶ ἀρεστεῖσαν αὐτῶν, ἥτοι διὰ ὑπέρπυρα μ' τῶν Κορυφῶν καὶ οὐχὶ πλέον, ὅποια ὑπέρπυ / ¹¹ ρα σαράκοντα ώμολόγησεν δηθεὶς κύρο Στέφανος δτι τὰ ἔλαβεν σῶα καὶ ἀνελλιπὲς καὶ ἵνα κατὰ τοῦ / ¹² παρόντος ἐγράφου δηθεὶς κύρο Στέφανος ἔδωσεν εἰς τὸ εἰρημένον χωράφιον ἀπλῆν ἀδειαν καὶ παντοίαν ἔλευ / ¹³ θερίαν τοῦ ποιοῦν εἰς αὐτὸ εἰ τι δ' ἀν βούλ(ων)ται καὶ θέλ(ουν), πουλήσουν, χαρίσουν, ἀνταλλάττουν καὶ τὰ ἔξῆς. Καὶ / ¹⁴ ὑπόσχεται δηθεὶς κύρο Στέφανος, ὑπόσχεται

